

Sygn. akt IVU 90/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013r. we Wrocławiu

odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

z dnia 30.12.2011r. Nr (...)

w sprawie Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka Z. K. złożyła odwołanie od decyzji pozwanego organu rentowego z dnia 30 grudnia 2011 r. znak (...), domagając się zmiany zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu podniosła, iż lekarz orzecznik ZUS „wstrzymując” jej zwolnienie lekarskie naruszył jej konstytucyjne prawo do ochrony zdrowia zagwarantowane w art. 68 ust. 1 Konstytucji, a także jej godność osobistą.

Powódka podniosła, że Lekarz Orzecznik ZUS /kobieta/ nakazał jej podjęcie pracy w trakcie leczenia /praca fizyczna przy taśmie na produkcji/ do rozpoczęcia rehabilitacji. Nie interesowało Orzecznika jak długo czeka się na wizytę u lekarza specjalisty, ani jak długo czeka się na rehabilitację. Nie chciał jej skierować na rehabilitację w ramach prewencji ZUS, aby, być może, szybciej wróciła do zdrowia.

Ponadto nie docierały do niego żadne argumenty i po prostu musiała podjąć pracę, aby mieć pieniądze na leczenie i życie.

Powódka podała, że uznała, iż Lekarz Orzecznik ZUS potraktował ją jak oszustkę. Zwróciła ponadto uwagę na to, że komisja lekarska odbyła się w dniu 17.11.2011 r., a orzeczenie zostało wydane dopiero w dniu 18.11.2011 r. ponieważ musiała donieść notatkę z policji potwierdzającą, że uległa wypadkowi komunikacyjnemu. Protokół z wypadku niestety nie znalazł się w aktach sprawy.

Strona pozwana – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu zarzuciła, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli, którą wykonują lekarze orzecznicy ZUS.

Strona pozwana podniosła, że powódka przedstawiła zwolnienie lekarskie o niezdolności do pracy za okres od dnia 01.11.2011 r. do dnia 22.11.2011 r. W dniu 14.11.2011 r. miała wyznaczone badanie lekarskie. Lekarz Orzecznik ZUS po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania orzekł, iż niezdolność do pracy ustała z dniem 18.11.2011 r.

Strona pozwana podniosła, że w takim przypadku Lekarz Orzecznik ZUS wystawia zaświadczenie, które jest traktowane na równi z zaświadczeniem stwierdzającym brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku, wydanym w myśl art. 229 § 4 Kodeksu pracy.

W oparciu o obowiązujące przepisy prawa od następnego dnia, to jest od 19.11.2011 r. zaświadczenie lekarskie straciło swoją ważność, pozbawiając powódkę prawa do zasiłku chorobowego od tejże daty.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 sierpnia 2011 r. powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu, doznając urazu kręgosłupa szyjnego i od dnia 16 sierpnia 2011 r. przebywała na długotrwałych zwolnieniach lekarskich, pobierając zasiłek chorobowy.

Strona pozwana przeprowadziła kontrolę prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zwolnienia lekarskiego na okres od dnia 01 listopada 2011 r. do dnia 22 listopada 2011 r.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 18 listopada 2011r. stwierdził, że nasilenie mięśni jest prawidłowe, brak objawów korzeniowych i powódka jest zdolna do pracy od dnia 18 listopada 2011r.

Na tej podstawie strona pozwana decyzją z dnia 30 grudnia 2011 r. odmówiła powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 19 listopada 2011 r. do dnia 22 listopada 2011 r.

Dowód: - dokumentacja w aktach ZUS-u;

- odpis dokumentacji medycznej k. 3,4.

Biegli sądowi z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej i neurologii rozpoznali u powódki: przebyty w dniu 15.08.2011 r. uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z przepukliną jądra miążdżystego (dyskopatią) C4-C5, objawowy zespół bólowy przykręgosłupowy, zespół cieśni nadgarstka w wywiadzie; zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią L4-S1 i objawowym, przykręgosłupowym zespołem bólowym; otyłość pokarmową oraz niepowikłane żylaki podudzi.

Biegli podali, że powódka od dnia 16 sierpnia 2011r. pobierała zasiłek chorobowy z uwagi na bóle kręgosłupa szyjnego i ręki prawej z numerem statystycznym choroby – S13 /zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi/. W wykonanym w dniu 15 października 2011r. badaniu (...) kręgosłupa szyjnego stwierdzono obecność zmian zwyrodnieniowych i przepuklinę /czyli dyskopatię/ na poziomie C4-C5, jedynie z uciskiem worka oponowego. Bez stenozy kanału kręgowego i ucisku na korzenie nerwów rdzeniowych.

Podali, że w dniu 17 listopada 2011 r. powódka była badana przez lekarza neurologa. Podczas tej wizyty skarżyła się jedynie na bóle kręgosłupa lędźwiowego i prawej kończyny dolnej. Nie skarżyła się zatem na bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym, którego obrażeń doznała w wypadku z dnia 15.08.2011 r. W badaniu przedmiotowym neurolog nie opisał objawów korzeniowych z odcinka szyjnego kręgosłupa ani też ograniczenia ruchomości tego odcinka kręgosłupa.

Biegli sądowi, po zapoznaniu się z całokształtem dostępnej dokumentacji i po przebadaniu powódki, stwierdzili, że stan jej zdrowia nie uzasadniał przyznania jej zasiłku chorobowego na okres od dnia 19.11.2011r. do dnia 22.11.2011r., z dniem 19 listopada 2011r. odzyskała ona zdolność do pracy.

Dowód: - opinia biegłych sądowych z zakresu: chirurgii urazowo-ortopedycznej dr n. med. K. C. i neurologii lek. med. E. T. k.10 do 12;

- odpis dokumentacji medycznej k. 13.

Powódka złożyła zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych, którzy po zapoznaniu się z nimi w pełni podtrzymali opracowaną w sprawie opinię.

Biegli podali, że wynik badania (...) z dnia 02.12.2011r. potwierdza wynik badania (...) kręgosłupa lędźwiowego z dnia 21.01.2012r. Podstawą do uznania niezdolności do pracy nie są wyniki badań dodatkowych, a przede wszystkim stan przedmiotowy. Zarówno w badaniu Lekarza Orzecznika ZUS, badaniu neurologa leczącego z dnia 17.11.2011r. jak i w badaniu biegłych nie stwierdzono obecności objawów korzeniowych – rozciągowych /ani z odcinka szyjnego, ani też z odcinka lędźwiowego kręgosłupa/, nie stwierdzono też istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, która by umożliwiała uznanie badanej za niezdolną do pracy po dniu 18 listopada 2011r.

Dowód: - pismo procesowe powódki z dnia 30.05.2012r. wraz z dołączoną dokumentacją medyczną k. 27 do 37;

- opinia uzupełniająca z dnia 03.07.2012r. k. 40, 41.

Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.orzeczeniem z dnia 12 czerwca 2003 r. zaliczył powódkę do lekkiego stopnia niepełnosprawności, symbol przyczyny niepełnosprawności wg kodów § 26 pkt 1 lit. a /nieobowiązującego obecnie/ rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21.05.2002 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 66 poz. 604), orzeczenie ma charakter trwały i zostało wydane na stałe, ustalony lekki stopień niepełnosprawności datuje się od dnia 30 października 2000 r., nie można ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność. Ponadto w części wskazań podano w zakresie odpowiedniego zatrudnienia powódki pracę w dobrych warunkach mikroklimatycznych, bez narażania na kontakt ze środkami zapachowymi i drażniącymi /punkt 1/, wymaga ona szkolenia, w tym specjalistycznego – wg potrzeb /punkt 2/, wymaga ona konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie – wg wskazań medycznych /punkt 5/ oraz wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – zgodnie z ustawą o pomocy społecznej, leczenie specjalistyczne i rehabilitacyjne / punkt 6/.

Dowód: orzeczenie (...) z dnia 12.06.2003 r. k.62.

W okresie od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia 26 grudnia 2012 r. powódka była zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 120% podstawy wymiaru.

Dowód: - zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w. W.z dnia 27.12.2012 r. k.86;

- decyzja Prezydenta W. z dnia 27.12.2012 r. k.87;

- indywidualna karta wypłaty zasiłków k.88.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na oddalenie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512 ze zmianami) prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli.

Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych /art. 59 ust. 2 cyt. ustawy /.

Na podstawie art. 59 ust.7 w/w ustawy jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że powódka w dniu 15 sierpnia 2011r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu, doznając urazu kręgosłupa szyjnego i od dnia 16 sierpnia 2011 r. przebywała na długotrwałych zwolnieniach lekarskich, pobierając zasiłek chorobowy.

Strona pozwana przeprowadziła kontrolę prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zwolnienia lekarskiego na okres od dnia 01 listopada 2011 r. do dnia 22 listopada 2011 r.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 18 listopada 2011r. stwierdził, że nasilenie mięśni jest prawidłowe, brak objawów korzeniowych i powódka jest zdolna do pracy od dnia 18 listopada 2011r.

Powołani w sprawie biegli sądowi z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej i neurologii rozpoznali u powódki: przebyty w dniu 15.08.2011 r. uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z przepukliną jądra miazdżystego (dyskopatią) C4-C5, objawowy zespół bólowy przykręgosłupowy, zespół cieśni nadgarstka w wywiadzie; zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią L4-S1 i objawowym, przykręgosłupowym zespołem bólowym; otyłość pokarmową oraz niepowikłane żyłaki podudzi.

Biegli podali, że powódka od dnia 16 sierpnia 2011r. pobierała zasiłek chorobowy z uwagi na bóle kręgosłupa szyjnego i ręki prawej z numerem statystycznym choroby – S13 /zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi/. W wykonanym w dniu 15 października 2011r. badaniu (...) kręgosłupa szyjnego stwierdzono obecność zmian zwyrodnieniowych i przepuklinę /czyli dyskopatię/ na poziomie C4-C5, jedynie z uciskiem worka oponowego. Bez stenozy kanału kręgowego i ucisku na korzenie nerwów rdzeniowych.

Podali, że w dniu 17 listopada 2011 r. powódka była badana przez lekarza neurologa. Podczas tej wizyty skarżyła się jedynie na bóle kręgosłupa lędźwiowego i prawej kończyny dolnej. Nie skarżyła się zatem na bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym, którego obrażeń doznała w wypadku z dnia 15.08.2011 r. W badaniu przedmiotowym neurolog nie opisał objawów korzeniowych z odcinka szyjnego kręgosłupa ani też ograniczenia ruchomości tego odcinka kręgosłupa.

Biegli sądowi, po zapoznaniu się z całokształtem dostępnej dokumentacji i po przebadaniu powódki, stwierdzili, że stan jej zdrowia nie uzasadniał przyznania jej zasiłku chorobowego na okres od dnia 19.11.2011r. do dnia 22.11.2011r., z dniem 19 listopada 2011r. odzyskała ona zdolność do pracy.

Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłych. Jest ona w ocenie Sądu rzetelna i wyczerpująca, została sporządzona zgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia zawodowego, i daje odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. Zawiera aktualną ocenę stanu zdrowia powódki. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłych sądowych. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd oddalił wnioski powódki o dopuszczenie dowodu z zeznań w charakterze świadków lekarzy prowadzących jej leczenie ponieważ w aktach sprawy znajduje się dokumentacja medyczna m.in. wystawiona przez tych lekarzy oraz o

dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych, gdyż Sąd nie dopatrywał się konieczności zasięgnięcia opinii innych biegłych. Wskazać należy, że powołanie kilku biegłych może być zasadne, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne z różnych dziedzin. Nie uzasadnia natomiast, zdaniem doktryny i judykatury, potrzeby powołania innego biegłego taka okoliczność, że opinia powołanego już biegłego jest dla strony – w jej odczuciu – niekorzystna /zob. wyrok SN z dnia 18 lutego 1974r., II CR 5/74, LEX nr 7407/.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że według przepisu art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 02 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej /Dz. U. Nr 78 poz.483 ze zmianami/, każdy ma prawo do ochrony zdrowia. Powódka w odwołaniu zarzuciła, iż zaskarżona decyzja naruszyła przysługujące jej powyższe prawo, albowiem skrócenie okresu pobierania zasiłku chorobowego spowodowało niemożność kontynuowania przez nią leczenia. Taka argumentacja, jako chybiona, nie może zdobyć uznania Sądu. Decyzja pozwanego organu rentowego została wydana na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa ubezpieczeń społecznych. Strona pozwana oparła się przy wydawaniu decyzji na wiążącym ją orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS, którego ustalenia Sąd uznał za trafne i odpowiadające ustalonemu w sprawie stanowi faktycznemu. Nie można zatem w żaden sposób uznać, że zaskarżona decyzja naruszyła prawo powódki do ochrony jej zdrowia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powódki nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Zarządzenie:

1. odnotować w repertorium;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć powódce z pouczeniem o apelacji;
3. kalendarz 14 dni.